

POMYSŁINEGO NOWEGO ROKU

S. Carrillo na wolności

W czwartek ok. godz. 14 czasu warszawskiego sekretarz generalny Komunistycznej Partii Hiszpanii Santiago Carrillo opuści więzienie Carabanchel w Madrycie, owacyjnie witany przez zgromadzonych przed więzieniem ludzi. Wraz z nim zwolniono z więzienia siedmiu członków kierownictwa partii. Sąd madrycki zwolnił ich za kaucją.

DEPEZA do przywódców kubańskich

I sekretarz KC PZPR E. Gierek, przewodniczący Rady Państwa H. Jabłoński i prezes Rady Ministrów P. Jaroszewicz przesłali z okazji święta narodowego Kuby — XVIII rocznicy zwycięstwa rewolucji, depeszę gratulacyjną do przywódców kubańskich i narodu kubańskiego.

KSIĘGA ŻYCZEŃ NOWOROCZNYCH W BELWEDERZE

Kancelaria Rady Państwa zawiadamia, że Księga Życzeń Noworocznych wyłożona będzie w Sali Pompejańskiej Belwederu w dniu 1 stycznia 1977 r. w godz. 11-13.

CO DZIEŃ KONTESTE

W 366 dniu roku słońce weszło o godzinie 7.45, zajdzie zaś o 15.33.

Imieniny obchodzą
DZIS: Melania, Sylwester
JUTRO: Mieczysław
POJUTRZE: Izidor, Makary.

Dziurny synoptyk
w dniu dzisiejszym dla Łodzi przewiduje następującą pogodę: zachmurzenie duże, okresami opady śniegu. Temperatura maksymalna ok. — 5 st. C. Wiatr słaby i umiarkowany północno-wschodnie i wschodnie.

Ważniejsze rocznice
1771 — Ur. K. Koźmian, poeta i krytyk
1943 — Pierwsza konspiracja na sesja KRN w Warszawie.

Taka sobie myśl
Kto się wiele spodziewa, wiele też się boi
Bo nigdy bez obawy nadzieja nie stoi

Uśmiechnij się

— Czy nie zechciałaby pani widzieć swego dentystę 365 razy w roku?

Wyd. A Łódź, piątek, 30 grudnia 1976 r.
sobota 1 i niedziela 2 stycznia 1977 r.
Rok XXXIII nr 1 (8586) Cena 1 zł

DZIENNIK POPULARNY

Przemysł lekki wykonał zadania 1976r.

Jak informuje Ministerstwo Przemysłu Lekkiego, resort ten wykonał przed terminem roczne zadania NPS-G w zakresie produkcji sprzedanej. W 1976 roku produkcja ta wzrosła o ponad 30 mld zł (tj. o 11,5 proc.) w porównaniu z 1975 r. Już 27 grudnia realizowany został roczny plan dostaw na rynek wewnętrzny. Otrzyma on dodatkowo towary za

ponad 3 mld zł (w cenach detalicznych) w poszukiwanych asortymentach. Na pomysłowe wyniki produkcyjno-ekonomiczne resortu wywarła poważny wpływ realizacja uchwał II i IV Plenum KC PZPR oraz duże zaangażowanie załóg sepek przedsiębiorstw. Informacja o wykonaniu przedterminem rocznych zadań przez prze-

mysł lekki świadczy o dużych wysiłkach, podjętych w podległych mu zakładach, a skierujących do poprawy trudnej sytuacji rynkowej. Oczywiście 100-procentowa realizacja planu, zwłaszcza bezosobnego według wartości produkcji sprzedanej, nie oznacza 100-procentowego zaspokojenia naszego popytu na artykuły przemysłu lekkiego. Wierzy, że istniały w ciągu roku i istnieją nadal — spore braki asortymentowe w większości grup tych wyrobów, że niełatwo natrafić na odpowiedni rozmiar garnitury, sukienki czy koszuli, nie mówiąc już o obuwiu. Uzasadnione są także zastrzeżenia co do jakości szeregu towarów. Niemniej — prawdą jest również i to, że w 1976 roku uzyskaliśmy z przemysłu lekkiego wiele modnych estetycznych i nieźle wykonanych ubiorów, a wśród nich tak ze niemałą nowością.

Przeprowadzona w minionych latach reorganizacja i generalna modernizacja zakładów włókienniczych, odzieżowych, dziewiarsko-począsowniczych i obuwniczych, powinna przynieść bardziej odczuwalne efekty w 1977 roku i następnym okresie. Należy się spodziewać, że główny nacisk zostanie położony na wydobycie węgla i rozmiarów wytworzonych artykułów, na radykalną poprawę ich jakości, a co najważniejsze — na lepsze dostosowanie produkcji do społecznych potrzeb.

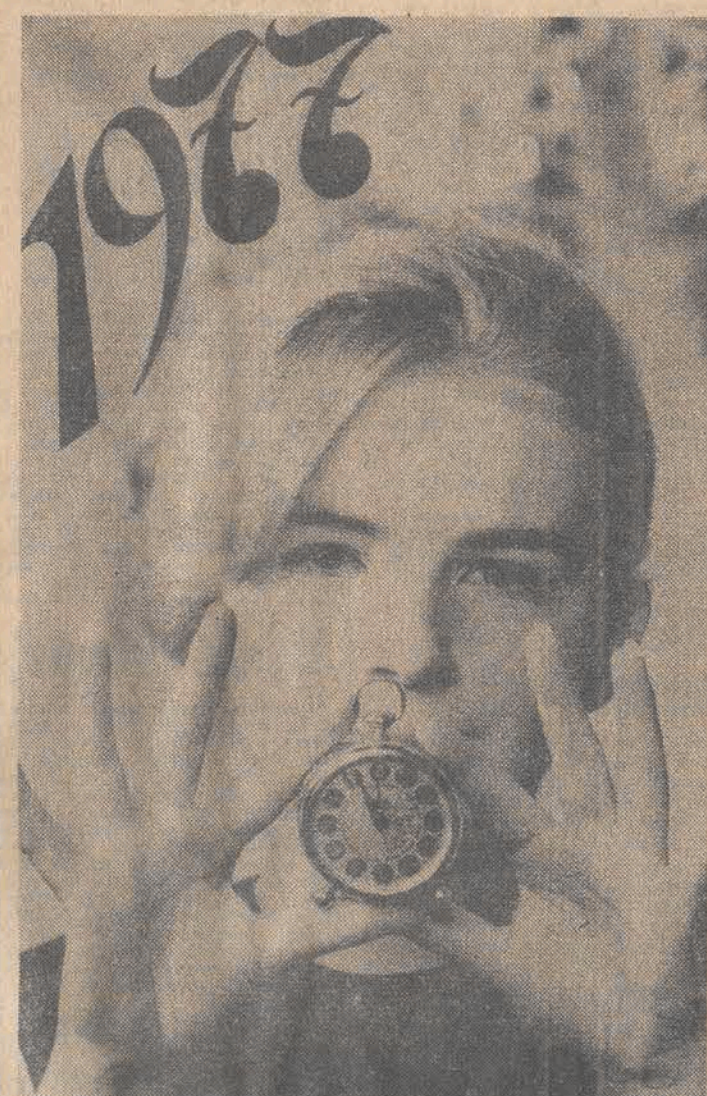
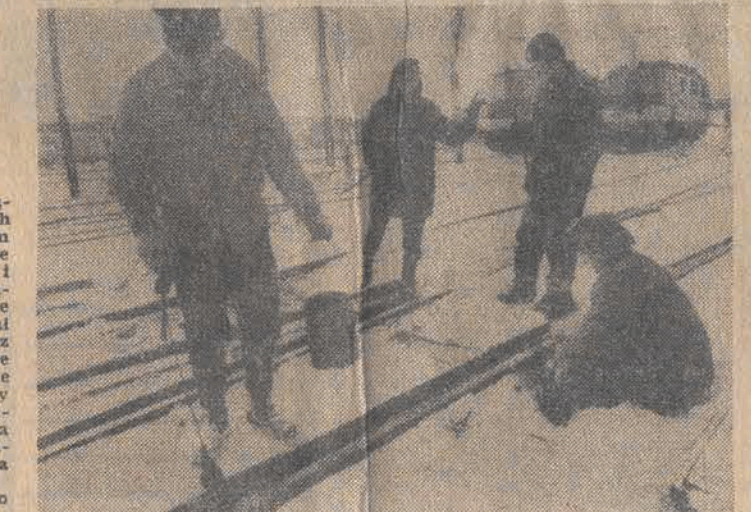
Republikanie poszukują lidera

Po klęsce wyborczej z 2 listopada, Partia Republikańska USA bezskutecznie poszukuje nowego przywódcy. Dotychczasowa przewodnicząca Marj Louise Smith zapowiedziała ustąpienie z tego stanowiska, którego znaczenie wzrasta, gdy partia zostaje odsunięta od władzy. Kiedy republikanie zasiadają w Białym Domu jest oczywiste, iż nie kwestionowanym ich przywódcą zostaje prezydent, a stanowisko przewodniczącego partii nabiera charakteru tytularnego.

Wkrótce po wyborach prezydenckich z 2 listopada konserwatyści, którzy popierali kandydaturę Ronalda Reagana orzekli, iż nadeszła pora skierowania partii na prawo. Poparciem frakcji konserwatywnej cieszy się dotychczasowy minister finansów William Simon. Wśród innych kandydatów do stanowiska przewodniczącego partii wymienia się nazwiska byłego gubernatora Teksasu i byłego ministra finansów Jima Concha i byłego sekretarza Bakera, który kierował kampanią prezydencką Geralda Forda. Sam Ford nie zajął jeszcze w tej sprawie żadnego stanowiska.

Zimowe kłopoty kolejarzy

Wielogodzinne spóźnienia pociągów jakie notowano w ostatnich dniach na kolejach były wynikiem nie tylko ataku zimy, ale także zięgo sprzętu do odśnieżania torów i rozjazdów. Ktoś skonstruował urządzenie rozmrzające zwrotnice, ale ktoś inny zastosował zły materiał i w skutek drgań wywołanych przez przejeżdżający pociąg — urządzenie przestało działać. Kiedyś kolejarskie szrotki do odśnieżania torów były robione z drutu, który teraz zastąpiono tworzywem, zupełnie nie zdającym egzaminu. Niz: ekipa kolejarzy usuwa śnieg z rozjazdów na stacji Warszawa Gdańska, CAF — Radkiewicz — telefon

1977
ŻYCHY SWYM CZYTELNIKOM I SYMPATYKOM zespół „Dziennika Popularnego”

Zagraniczni studenci kilkakrotnie witać będą Nowy Rok

Sylwestrowe bale zabawy i prywatki

Już godziny dzieli nas od uroczystego momentu pożegnania starego i powitania nowego — 1977 roku. Sylwestrowa noc większość z nas spędzi na tysiącach balów i zabaw, jakie organizowane są w całym kraju, na „prywatkach” lub w zaciszu domowym przy telewizorach.

W Warszawie największa impreza noworoczna będzie tradycyjny bal przodowników pracy w Pałacu Kultury i Nauki. Blisko 2 tys. mieszkańców stolicy powita Nowy Rok na jubileuszowym — (Dalszy ciąg na str. 2)

Kolejny numer „DZIENNIKA” ukaże się 3 I 1977 r.

Jak ten czas leci. Jak okrutnie szybko. Już znowu przyszedł rok 1976 i już go kończymy. Już z kalendarza wylania się następny. I jakoś nie ma na to poradzić. Wbrew ludzkiemu pragnieniu nasza staruszka Ziemia płynie sobie w przestworzach, ani szybciej ani wolniej; płynie jednostajnie, nie męcząc się, nigdy nie brak jej oddechu, nie przystaje na odpoczynek. Ale ostatnio jakby przyspieszyła, jakby przeszła na wyższy bieg. Człowiek ten fakt konstatuje i witać nowy rok musi już myśleć o następnym.

Gdzieś pięć lat temu, jakby wczoraj, wprowadziłem się do nowego bloku w otoczenie zupełnie nowych sąsiadów. Z pierwszym słończnym powiewem piaskownica zaczęła pękać w szwach. Było tak tłoczno jak w mrówisku, po kilka — zdawało się — tych mróweczek na jedno ziarenko piasku. Teraz piaskownica opustoszała. Pokolenie tych mróweczek stawających sobie beztrudnie baki rozwija już równania życia z kilkoma niewiadomymi, a kopiący piłkę chłopcy już smają, panie dzieciu, cholewy do dziewczą.

I tak mierzę sobie bieg czasu zmianami w piaskownicy. I coraz bardziej boję się patrzeć na piaskownicę. Bo a nuż niedługo zastane tam dzieci tych dzieci, które w tej piaskownicy poznawały nasz ukochany świat.

Mysząc sobie tak i owak o tym prostym fakcie, że czas tak szalenie szybko płynie i że jest najdoskonalszym mechanizmem w przyrodzie, przypomniałem sobie dzieciństwo. Chyba w końcu nie takie dalekie. Moja babcia miała taki bardzo osobliwy zegar. Ten zegar wędrował od parapetu poprzez całe okno, a dalej — wędrował po ścianie. Był to zegar stworzony przez naturę i dany jej przez naturę w dniu urodzin. Stosowała go przez całe życie aż do śmierci. Jak promień słoneczny — powędrował w lipcu — zjawiał się na parapecie, była

godzina jedenasta z minutami. Słońce w całym oknie — piętnasta z minutami. Słońce na ścianie pod obrazem Matki Boskiej — siedemnasta. Słońce na całym obrazie około osiemnastej. Zegar mechaniczny, nawet na buksach, był luksusem.

Najbliższy znajdował się o półtorej godziny drogi i był w posiadaniu dziadka, drugi w posiadaniu wójta.

Jakoś, a może się mylę, może zawodzi mnie pamięć, ludzie tamtego pokolenia nie twierdzili, że czas straszliwie szybko ucieka. Im od piacka wielkanocnego do piacka bożonarodzeniowego upływała ogromnie wielka, powolna rzeka czasu. Dzień był dla nich dłuższy, tydzień dłuższy. Żyli sobie w rytmie tego promienia słonecznego latami. Dla nas, współczesnych, doba za krótka już o kilka godzin, miesiąc o kilka dni, a rok przynajmniej o jeden miesiąc. Żyjemy w pośpiechu, zawsze pod bilansem czasu. Ciągłe patrząc na zegarek. Dlaczego nam ten czas tak leci?

Sprawa wydaje się zgola niepoznawalna. Czy zależy bieg tego czasu od mechanizmów, którymi ten czas mierzymy? A może od gospodarki czasem? Doprawdy — licho wie. Dinga, bardzo długo ludzie mierzyli czas czasomierzem z piaskiem, potem czasomierzem słonecznym, teraz mierzą czasomierzem mechanicznym. Czasomierz słoneczny jest już tylko ozdoba ludzkiego dążenia do postępu, a czasomierz z piaskiem służy co najwyżej niektórym gospodyniom do gotowania jajek. Zdawaloby się, że czasomierz mechaniczny przetrwa wieki, również przeżyje nas

wspomnień, do muzeów. Jak ta ekspedycja odbywa się diabelnie szybko. W jakim niesamowitym rytmie. Z jaką logiką i konsekwencją. Wczoraj odesłał do muzeum maszynę parową, ten pierwszy krzyk techniki powołanej do życia. Wczoraj odesłał do muzeum samolot śmigłowy, tego prawdziwego bohatera wojny sprzed trzydziestu lat. Dziś odesłał samolot odrzutowy, bo przelazł — na razie na morzu — na silnik atomowy.

Teraz robi co tylko w mocy jego umysłu i woli charakteru, żeby do muzeum odesłał swoje mięśnie, siłę swoich rąk

i trwa w najgłębszym przekonaniu, że to mu się powiedzie, że siła rąk — ta bezcenna maszyna, tak sprawnie działająca przez całe tysiąclecia, staje się zbędna i można ją z powodzeniem zastąpić zautomatyzowanymi niewolnikami mechanicznymi postępującymi bardziej niż własne ręce.

I tu chyba tkwi tajemnica coraz szybszego biegu czasu. Nie bierze się ona z naszych złudzeń, ale z realnych faktów wyznaczających bieg zachodzących wokół nas zmian. I zmian tak szybko zachodzących, że często jakby ponad słowami człowieka, w rzeczywistości zaś z jego woli. To nie Ziemia przyspiesza, to człowiek przyspiesza. Reszta jest tylko już nieubłagana konsekwencją.

SPRĘŻYNA CZASU

